

реніе. Има много человекѣци, които, безъ да иматъ истиннѣхъ вѣрж, иматъ едно лъжливо увѣреніе; и отъ другж странж има мнозина, които иматъ истиннѣхъ вѣрж безъ да ся увѣржтъ за спасеніе-то си. Нека предположимъ че ты си былъ въ едно корабострошеніе, и като си ся държалъ за корабъ-тъ, който вълны-тѣ силно удряли, единъ добъръ каикъ да е идялъ къмъ тебе. Този каикъ да е тѣй добръ направенъ щото да не може да потъне, и корабленници-тѣ много добръ да знажтъ да го управятъ. Тѣ канжтъ тебе да влѣзешъ въ него. Ты знаешъ че корабъ-тъ скоро ще ся разбіе, и вѣрувашъ че каикъ-тъ безопасно ще тя превесе до брѣгъ-тъ. Влизашъ въ него, но когато голѣмы-тѣ вълны хванжтъ да го тласкажтъ насамъ нататкъ, и струва ти ся че скоро ще го покрыйжтъ, уплашувашъ ся и негли не прѣставашъ да ся страхувашъ догдѣ не пристигнешъ при брѣгъ-тъ. Когато ты си ся качилъ на каикъ-тъ показалъ си че имашъ вѣрж въ него, но понеже ты не престана да ся страхувашъ отъ вълны-тѣ, пакъ си показалъ че не си увѣренъ за избавленіе-то си. Но ако и да тя бѣше страхъ, ты бѣше безопасенъ, колкото бѣхж корабници-тѣ, които нѣмахж страхъ. Твой-тъ ужасъ, ако и да развали спокойствіе-то ти, не тя туря въ опасность. Една фъртуна е излѣзла срѣщж насъ. Наши-тѣ грѣхове сж повдигнали вѣтрове-тѣ и вълны-тѣ на Божіе-то правосудіе. Божій-тъ законъ гърми съ клятвы-тѣ си